

PROBLEMES SOCIALS

Les conclusions generals de la setmana social a Lille

La XXIV Setmana Social de Lille, de la qual donàvem una relació dies enrera, resumí en algunes conclusions tota la vasta matèria tractada i que es refereix al tema general «El desordre de l'economia internacional i el pensament cristià». Creiem útil de reproduir ací les conclusions a què arribà l'Assemblea anual dels catòlics francesos, puix que ens sembla que expressen bé, en una síntesi clara i feliç, el pensament social catòlic en una matèria tan important.

1. L'existència d'unitats econòmiques nacionals que s'organitzen, es fan la competència, es defensen, es disputen el camp d'expansió i de conquesta, és un fet digne d'ésser observat. La història mostra la interdependència creixent d'aquestes economies nacionals.

2. Les nacions, en el terreny econòmic, han passat sovint, de la competència sense fre, a temptatives més o menys eficaces i prolongades d'organització. La crisi actual, no és solament la manifestació d'un desordre profund, sinó que denuncia l'esforç de corregir aquest desordre i d'ordenar millor la vida econòmica internacional. Mentre els antagonismes assumeixen un caràcter més violent, la col·laboració esdevé cada vegada més indispensable.

3. La crisi actual presenta alguns dels caràcters de les crisis precedents, denominades cíclics. Però aquesta revesteix una gravetat excepcional, tant per la difusió com per la durada. Ella planteja lògicament el problema de la coordinació de les economies. Per raó dels factors psicològics, morals i polítics que s'hi troben en gran nombre, la crisi actual exigeix un exàmen sincer del valor de la civilització present.

4. El sistema capitalista no és condemnable en si mateix, segons l'expressió de Pius XI. La seva feblesa, en la crisi actual, deriva de l'abús que s'ha fet del seu principi directe: la lliure recerca del guany individual per mitjà de la competència. La lliure competència és útil i necessària; però mai no podria servir de norma reguladora de la vida econòmica. Això és així perquè l'individualisme tendeix a produir crisis, a rompre l'equilibri entre els dos valors econòmics essencials: poder d'adquisició i capacitat de producció. La missió del capitalisme seria la d'organitzar la disciplina de la llibertat en la recerca del guany; el capitalisme només salvarà la llibertat si s'espirtualitza.

5. Quant al socialisme, que tendeix, no a organitzar la disciplina del guany, sinó a suprimir-la posant en comú els mitjans de producció, desconeix essencialment la dignitat de la persona humana. Aquesta, raonable i lliure no podria ésser sotmesa, en les seves operacions econòmiques, a un règim de continua excepció, sense que sigui amenaçat l'equilibri de la producció i del consum.

6. El pensament cristià té dret d'intervenció en el debat doctrinal plantejat per la crisi present.

7. Custodi de les coses espirituals, l'Església constata que els homes—sobretot en el camp dels negocis—tendixen a deixar-se guiar per un funest separatisme, i a bandir ço que és espiritual del que és temporal. Puix que l'oblit de la justícia i de la caritat, amb el triomf de l'individualisme en el camp dels negocis, ha romput a poc a poc l'equilibri econòmic. Cal reconèixer la primacia de la justícia i de la caritat en el camp de les relacions econòmiques.

8. La idea central que els recents documents de la Santa Seu aclareixen, aplicant-la a l'ordre econòmic nacional i internacional, és la del bé comú, clau de volta d'un sistema doctrinal que posa de lleu la llibertat i n'evita els excessos. El bé comú s'aixeca com una fita al cim de l'organització econòmica. Ell apel·la a la llibertat, tant dels individus com dels grups interessats, i té una forma de virtut que, en tota societat, regula els deures dels membres vers el bé comú: la justícia social. Aquesta, a la seva vegada, regeix el vast conjunt orgànic de la vida econòmica internacional.

9. La confiança —ànima del crèdit o del canvi— reposa sobre idees o principis comuns, sosteniments preats de la moralitat. Existeix entre els cristians un principi suprem de confiança recíproca fundat sobre una moral universal. Així, la doble represa dels canvis i dels compromisos internacionals reclama, a més dels mitjans tècnics—justificats—un esperit d'entesa i de col·laboració que suposa un renovament cristià de l'esperit; la solució no ha d'ésser solament internacional, sinó catòlica; i el mitjà precís, preuist pels documents pontificis, és l'Acció Catòlica, especialitzada en tots els camps i sobretot en els cercles dirigents de l'economia.

10. És a la llum d'aquests principis que convé cercar els elements d'una política internacional del crèdit, de la mo-

neda dels canvis, de les enteses industrials, de les emigracions; tant si es tracta, per exemple, de regular emprèstits de consolidació com dels crèdits de socoro; de millorar el funcionament de l'assaig de l'or i de constituir una certa «comunitat monetària de les potències»; d'assegurar el desenvolupament regular de les enteses industrials; d'adaptar i de rebaixar, amb acords freqüents, els drets de duana; d'ordenar els moviments de les poblacions, les emigracions humanes col·lectives o individuals; tots aquests objectius exigeixen una doble xarxa d'institucions professionals, nacionals i internacionals. I aquestes institucions troben en la justícia social llur armadura moral.

11. L'exemple del carbó, particularment característic, demostra que aquesta font d'energia ha d'ésser extreta, transportada, organitzada, en condicions de seguretat, d'estabilitat i d'equilibri, que requereixen una organització racional en el doble quadro nacional i internacional.

12. L'exemple del gra passa igualment en evidència el caràcter internacional de la crisi present. Adhuc salvaguardant amb tota cura la primacia de la terra en la seva economia nacional, França no pot desinteressar-se de la sort dels països agrícoles, en els quals la crisi revesteix una gravetat excepcional; les mesures adaptades a ajudar aquests països, han de revestir, evidentment un caràcter internacional.

13. Pel veritable progrés de l'economia humana, cal no sotstraure clients als competidors, sinó estendre el consum, multiplicar el poder d'adquisició en

tot el món, suplint així la misèria de la gran majoria del gènere humà, que estan mancats del necessari. Així es posen en el primer pla de l'actualitat els projectes de valorització de les colònies, dels països nous, d'Europa oriental; projectes que no seran veritablement eficaces més que quan la colonització, per exemple, s'inspirarà en l'alt ideal d'un bé comú a servir,

14. Sota el nom d'economia controlada s'afirma una concessió que, mal compresa, acabarà en el socialisme d'Estat, però que, inspirant-se en canvi en les ensenyances pontificies, disciplinarà la llibertat sense destruir-la. La missió essencial de l'Estat consisteix no a pendre ell mateix el bastó de comandament de l'economia, sinó a regular l'Estatut legal de la institució corporativa. L'Estat orientarà així el món econòmic vers les solucions corporatives que donen a l'acció dels mateixos interessats la seva plena mesura—i no vers les solucions dictatorials. Totes les intervencions a les quals el servei del bé comú crida el poder públic, seran preparades per la col·laboració dels individus, de les corporacions, de les regions i del poder central.

15. En el pla internacional, l'ordre econòmic exclou tota divisió en economies tancades, com també la fusió en una sola de les diverses economies nacionals. Aquestes han d'informar-se, acordar-se, completar-se en vista d'un fi que superi el purament econòmic: l'esplendor de la civilització humana segons la concepció cristiana. que tendeix a un augment de fraternitat i d'espirtualitat entre els homes.

S'implantarà a Rússia la jornada de nou hores?

Un diari oficial soviètic, parlant del preu dels jornals, apunta la possibilitat d'implantar la jornada de nou hores

A Rússia, un operari especialitzat guanya menys que qualsevol peó en un altre Estat

Un periòdic de Leningrad ha publicat un interessant article referent als jornals dels operaris a la U. R. S. S. Segons dades oficials, un operari soviètic cobra 220 rubles al mes si està classificat entre els especialitzats, mentre que si es tracta d'un simple peó, solament cobra 120. D'aquesta quantitat, l'Estat en reté el 80 per cent, el qual va destinat al partit comunista. Els guanys reals són allí

de 70 a 150 rubles, equivalents a una quantitat de 35 a 75 dòlars segons el canvi oficial.

El diari creu que aquesta paga és suficient, però no massa elevada i diu que l'única manera de poder-la augmentar seria suprimint la jornada de treball de set hores i substituir-la per la de nou.

El diari que publica aquest article, només per preparar l'opinió pública en vistes a un possible augment de l'horari de treball, ha omès de remarcar que el valor efectiu del ruble no és sinó un cinquè del canvi oficial i que en realitat, un operari especialitzat a la U. R. S. S. guanya molt menys del que pugui guanyar qualsevol peó als altres Estats.

EL MON: FILM DE LA SETMANA

Una conversió sensacional

El millor predicador protestant d'Anglaterra ha abjurat la seva secta i ha ingressat en el catolicisme. Eloqüent testimoni d'un dissident a favor de la Unitat Romana

Una de les conversions més notables i prometedores d'aquest darrer temps és, indubtablement, la registrada aquests dies a Roma; i, encara que ha tingut lloc en la més estricta intimitat, no deixarà certament de despertar la més forta impressió.

El Dr. William Edwin Orchard, pastor de l'Església metodista, conegut a Londres i a tot Anglaterra, ha abjurat i ha fet la seva entrada solemne dins el si de l'Església Catòlica.

El Dr. Orchard inicià la seva carrera amb la predicació de les obres protestants, a Londres. Entrà aleshores a formar part de l'anomenada «Església Reial», i hi introduí algunes no-

vetats, que foren fermament combatudes pels periòdics religiosos, no catòlics, anglesos. El Dr. Orchard—segons diu *The Catholic Times*—és considerat el millor predicador d'Anglaterra. Els seus discursos són saturats de doctrina, i per la seva dialèctica exerceixen una gran influència sobre els seus oients. Té el grau de Doctor en Teologia de la Universitat de Londres, que és considerat un dels graus més difícils d'assolir.

Fa uns dos mesos anà a Roma, i, en sortir de Londres, trameté una carta privada als seus amics. Aquesta carta consta de dotze pàgines i conté una declaració de l'estat d'esperit de l'escriptor. Hi diu que *està convençut que el Soli de Sant Pere s'identifica amb la roca sobre la qual Crist prometé d'edificar la seva Església*; i que Roma té la clau de la veritat del cristianisme.

La indústria i el sacrificisme soviètics

Per llur mala qualitat, molts dels productes fabricats son d'un resultat completament nul

En algunes grans fàbriques el 80 per cent de la producció no ha pogut ésser venuda

Les dades estadístiques sobre el tipus procentual de productes de deixalla en la indústria lleugera russa, publicats recentment pel diari *Prawda*, contenen xifres tan elevades que tot just si poden creure's. En el mes de maig, per exemple, el 80 per 100 de la producció de la gran fàbrica de sabates «Soyuzkozha»—una de les majors de la Unió Soviètica—no ha pogut ésser emprat.

A les set fàbriques de tèxtils «Golukovski», prop de Moscou, que abans foren propietat de la família milionària Morozov, en el segon trimestre d'aquest any la meitat de la producció fou veritable brossam, del tot inutilitzable per als usos previstos. Això significa que no obstant l'enorme penúria de mercaderies, 7.795.638 metres de teixits es perderen completament.

Les fàbriques Golukovski manifestaren, en fer una relació sobre la marxa de la seva producció, que havien arribat a la quota de producció que els fou assenyalada; les filanderies amb el 102 per 100 de la quota. Això feia un bellíssim efecte; però un examen més detingut demostrà que del 33 al 50 per 100 de la producció consistia en producte completament inutilitzable. Els 12 mil obrers de les

fàbriques han arribat, quantitativament, a la quota prescrita, però la mercaderia que produïren era com si no existís per a l'ús pràctic, puix a causa de la seva malíssima qualitat no pogué ésser enviada a la seva destinació.

Una revisió practibada a les principals fàbriques de calçat mostrà una situació semblant. La *Prawda* diu que les fàbriques, els negociants i fins el mateix públic, han perdut tot criteri de valoració de la qualitat de la mercaderia, i accepten males qualitats com una fatalitat.

El poc valor de la producció de les fàbriques de calçat russes el palesen els exemples següents: En un dia, escollit a l'atzar, es practicà un examen de la qualitat dels productes de la fàbrica de calçat «Victòria proletària». Un jove de Moscou rebé gratuïtament un parell de sabates, per a experimentar la seva durada. Les soles ja s'havien trencat als sis dies. Se li donà un segon parell i, en dinou dies, un tercer; els tres parells, en aquest temps, quedaren completament fora d'ús. Un experiment semblant es féu a la fàbrica de calçat «La Comune parisen», i resultà que el 45 per cent de calçat fabricat allí era inutilitzable.

Debades els sindicats i altres organitzacions obreres adrecen escrits amonestant i encoratjant les mestres de les fàbriques de calçat i teixits. La producció continua essent molt escassa, i sobretot d'infima qualitat.